

DECIZIA NR. 10428/06.09.2019

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. XS.R.L. Neamț, înregistrată inițial la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr.X și reînregistrată la această instituție sub nr.X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Serviciul Soluționare Contestații 2 din cadrul aceleiași instituții, prin adresa X, asupra cererii formulate de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.X, de reluare a procedurii de soluționare a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Neamț**, CUI X, nr. de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului J/X1, cod CAEN 4619 "Intermedieri în comerțul cu produse diverse", cu sediul în comuna X, sat X, județul Neamț, administrator X, prin împuternicit, avocat X, conform împuternicirii avocațiale seria X_ existente la dosarul cauzei.

Având în vedere domiciliul fiscal al petentei, competența de soluționare a contestației revenea Serviciului Soluționare Contestații 2 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași.

Prin adresa nr.X, directorul general al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași a aprobat delegarea competenței de soluționare a contestației formulată de **S.C. X S.R.L. Neamț** de la Serviciul Soluționare Contestații 2 către Serviciul Soluționare Contestații 1.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, a Raportului de inspecție fiscală nr.X F-NT X, a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.F-NT X și a Procesului verbal de

inspecție fiscală nr.X, emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Neamț-Activitatea de Inspecție Fiscală.

Obiectul contestației îl constituie plata la bugetul statului a sumei totale de **S lei** reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată;
- S lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Neamț sub nr.X, petenta depune, prin avocat X, contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, a Raportului de inspecție fiscală nr.XF-NT X, a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.F-NT X și a procesului verbal de inspecție fiscală din X.

Prin Decizia nr.X, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Neamț a respins contestația formulată de Cabinetul de avocat X, în numele și pentru **S.C. XS.R.L. Neamț**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.F-NT X, ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta.

Împotriva acestei decizii, petenta formulează acțiune în instanță, iar prin Sentința civilă nr.X2, Tribunalul Neamț admite acțiunea formulată de **S.C. XXS.R.L. Neamț** și "Anulează decizia nr.X pronunțată de intimată și trimite cauza pentru soluționarea pe fond a contestației fiscale aceluiași organ administrativ jurisdicțional."

Astfel, prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Neamț sub nr. X, Tribunalul Neamț transmite Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Neamț dosarul cauzei pentru soluționarea pe fond a contestației formulate de **S.C. XS.R.L. Neamț**, prin avocat X.

Prin Decizia privind soluționarea contestației nr. X, emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de **S.C. XS.R.L. Neamț**, până la soluționarea Sesizării penale nr.X privind pe X și X administratori ai societății, transmisă Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț de către organele de inspecție fiscală și respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. XS.R.L. Neamț** împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.F-NT X.

Prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț ne comunică faptul că Sesizarea penală nr.X a fost soluționată definitiv, în sensul clasării cauzei prin Ordonanța nr.X, dată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț, această ordonanță fiind definitivă ca urmare a respingerii căilor de atac promovate de Administrația

Județeană a Finanțelor Publice Neamț, în calitate de mandatară a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Prin Ordonanța nr.X dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Neamț s-a dispus:

“-clasarea cauzei având ca obiect infracțiunea prevăzută de art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005, cu privire la suspectul X, în temeiul dispozițiilor art.16 alin.1 lit b Cod procedură penală și față de numita X în temeiul dispozițiilor art.16 alin.1 lit.c Cod procedură penală;

-disjungerea și declinarea competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț, pentru a se efectua cercetări față de X și X sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.272 pct 1 lit.b din Legea nr.31/1990@, art.48 Cod penal, raportat la art.244 Cod penal și art.322 Cod penal.”

Prin Ordonanța nr.311/II-2/2014 din data de 26.05.2014, dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Neamț, s-a dispus respingerea ca nefondată a plângerii formulată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț împotriva soluției dispusă de procuror în dosarul penal nr.X al Parchetului de pe lângă Tribunalul Neamț.

Prin Încheierea nr.X din data de 15.07.2014, definitivă, dată de Tribunalul Neamț -Secția Penală a fost respinsă ca nefondată plângerea formulată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț împotriva Ordonanței nr.X din 24.03.2014 și Ordonanței nr.X din data de 26.05.2014, emise de Parchetul de pe lângă Tribunalul Neamț, și menținute aceste ordonanțe.

Astfel, din dosarul nr.X a fost disjuns dosarul nr.X, transmis Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț, *“pentru a se efectua cercetări față de X și X sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.272 pct 1 lit.b din Legea nr.31/1990@, art.48 Cod penal, raportat la art.244 Cod penal și art.322 Cod penal.”*

Prin Ordonanța nr.X din data de 23.11.2018, Parchetul de pe lângă Judecătoria Neamț a dispus clasarea cauzei.

Împotriva acestei ordonanțe a formulat plângere Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, care a fost respinsă ca neîntemeiată prin Ordonanța nr.11/II-2/2019 din data de 22.01.2019 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț.

Prin Încheierea finală cameră preliminară nr.X din data de 28.06.2019 a Judecătoria Târgu Neamț, definitivă, a fost respinsă plângerea formulată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț împotriva Ordonanțelor nr.X din data de 23.11.2018 și nr. 11/II-2/2019 din data de 22.01.2019 date de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Neamț, ca nefondată.

Din actele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a formulat acțiune în instanță împotriva Deciziei privind soluționarea contestației nr. X, emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor

Publice Iași, aceasta făcând în prezent obiectul dosarului nr.X4 aflat pe rolul Tribunalului Neamț.

Prin adresa nr.X, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.X, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț ne aduce la cunoștință cele de mai sus.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.272 alin.2 lit.a) și art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 va relua procedura de soluționare a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Neamț**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.XF-NT X de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Neamț-Activitatea de Inspecție Fiscală, cu privire la suma totală de **S lei**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I.S.C. X .R.L. Neamț contestă suma totală de **S lei** susținând următoarele:

În ceea ce privește achiziționarea de la S.C. X S.R.L. Târgu Neamț a unui buldozer S1500, cu factura nr.X, petenta precizează faptul că acest buldozer se află fizic în patrimonial societății, având caracter de mijloc fix, societatea prestand servicii pe bază de contract către terți. Societatea depune în susținerea contestației copia facturii de achiziție, copie NIR, facturi de achiziție piese și consumabile pentru întreținerea utilajului, fișa privind calculul amortizării, contracte de prestări servicii pe care societatea le-a prestat cu acest utilaj. Referitor la susținerea organelor de inspecție fiscală cum că S.C. X S.R.L. Târgu Neamț s-ar afla sub incidența prevederilor Legii nr.85/2006, petenta susține că potrivit datelor înscrise pe portalul instanțelor de judecată, cererea de insolvență s-a înregistrat pe rolul Tribunalului Neamț cu două luni mai târziu decât data la care a fost achiziționat acest buldozer.

Referitor la achiziționarea de la S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, cu factura nr.X a unei cantități de beton în valoare de S lei, petenta susține că a refacturat aceluiși furnizor cantitatea de beton și că cele două facturi au ca efecte juridice și fiscale anularea reciprocă. Petenta mai susține că cele două facturi au fost emise în aceeași lună și pentru aceleași valori, bazele de impunere nefiind modificate pentru niciuna dintre societăți.

În ceea ce privește tranzacțiile efectuate cu A.F. X din Filipisu Mare, județul Mureș, petenta susține că acest partener există și în prezent, doar că și-a schimbat denumirea în Î.I. X.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X F-NT X, Activitatea de Inspecție Fiscală

din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Neamț a stabilit următoarele:

Urmarea inspecției fiscale efectuate s-a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de **S lei**, pentru perioada 01.01.2008-30.09.2011, compusă din:

-suma de S lei reprezintă amortizarea unui mijloc fix achiziționat de la S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, societate care este în faliment și care a derulat tranzacții cu S.C. X S.R.L. Piatra Neamț, aceasta din urmă având sesizare penală pentru tranzacții nereale și ilegale, impozitul pe profit aferent fiind în sumă de **S lei**;

-suma de S lei reprezintă contravaloarea bunurilor din facturile emise de societățile care nu au fost găsite în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice, respectiv: A.F. X, S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, S.C. X S.R.L. Petricani, S.C. X S.R.L. Iași, S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L. Piatra Neamț și a căror cheltuială este nedeductibilă fiscal ca urmare a faptului că documentele justificative nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, impozitul pe profit aferent fiind în sumă de **S lei**;

-suma de S lei reprezintă contravaloarea bunurilor achiziționate de petentă de la S.C. X S.R.L. Piatra Neamț și de la alți furnizori care au efectuat tranzacții cu S.C. X S.R.L. Piatra Neamț, documentele justificative neîndeplinind condițiile prevăzute de lege, tranzacțiile nefiind reale, impozitul pe profit aferent fiind în sumă de **S lei**;

-suma de S lei reprezintă contravaloarea bunurilor achiziționate de la S.C. X S.R.L. Piatra Neamț și de la alți furnizori care au efectuat tranzacții cu aceasta, respectiv: S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X și S.C. X S.R.L. Petricani, impozitul pe profit aferent fiind în sumă de **S lei**.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit au fost calculate majorări de întârziere și dobânzi în sumă totală de S lei și penalități în sumă totală de S lei, pentru perioada 01.01.2008-25.05.2012.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență în sumă de **S lei**, pentru perioada 01.01.2008-30.09.2011, compusă din:

-suma de S lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă de pe facturile emise de S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, S.C. X S.R.L. Petricani și S.C. X S.R.L. Piatra Neamț în valoare totală de S lei. Organele de inspecție fiscală au considerat că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei datorită faptului că societatea nu a putut dovedi realitatea livrărilor de bunuri consemnate în aceste facturi, că la data exigibilității taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor tranzacții, furnizorii nu și-au îndeplinit obligațiile declarative la organul fiscal teritorial și că documentele prezentate nu îndeplinesc condițiile pentru a fi documente justificative;

-pentru facturile emise de S.C. X S.R.L. Iași și S.C. X S.R.L. (societăți ce figurează cu alte denumiri în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice), petenta a prezentat organelor de inspecție fiscală facturi în valoare totală de S lei, cu o taxă pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei. Organele de inspecție fiscală au considerat că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei motivat de faptul că aceasta nu a făcut dovada realității și legalității operațiunilor și de faptul că documentele prezentate nu îndeplinesc condițiile pentru a deveni documente justificative.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată au fost calculate majorări de întârziere și dobânzi în sumă totală de S lei și penalități în sumă totală de S lei, pentru perioada 01.01.2008-25.05.2012.

Totodată, organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.108 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a emis și Procesul verbal nr.X.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei, aferent cheltuielilor cu amortizarea unui utilaj în sumă de S lei, și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă achiziției acestuia, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează aceste sume, în condițiile în care nu face dovada că respectivul utilaj a intrat în gestiune.

În fapt, petenta achiziționează de la S.C. X S.R.L., cu factura nr.X, un buldozer, în valoare de S lei, cu o taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

În trimestrul II 2011 și III 2011, petenta înregistrează cheltuieli cu amortizarea în sumă totală de S lei (S lei +S lei), iar în luna iulie 2011 deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal și că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată motivat de faptul că societatea nu a făcut dovada transportului acestui mijloc fix.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La

stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

De asemenea, potrivit art.21 alin.(1) din același act normativ:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale invocate mai sus, se reține că pentru ca o cheltuială să fie deductibilă la calculul profitului impozabil trebuie să fie aferentă veniturilor realizate.

Art.21 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

(...)

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;”

De asemenea, art.24 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ, precizează:

„(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.[...]

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.”

Astfel, cheltuielile aferente achiziționării unor mijloace fixe se pot recupera din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, în condițiile în care mijlocul fix amortizabil “este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative”.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, speței îi sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspecție fiscală, se reține că în trimestrul II 2011 și III 2011, petenta înregistrează cheltuieli cu amortizarea unui buldozer în sumă totală

de S lei (S lei +S lei), iar în luna iulie 2011 deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, în sumă de S lei.

Conform Notei de recepție și constatare diferențe nr.X, întocmită de **S.C. X S.R.L. Neamț**, bunul achiziționat de la S.C. X S.R.L. și care au făcut obiectul facturii fiscale nr.00X a fost recepționat de societate, fără a fi precizată gestiunea primitoare.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu amortizarea respectivului utilaj și că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției acestuia deoarece societatea nu a făcut dovada existenței faptice în patrimoniu a acestui mijloc fix.

Totodată, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că respectivul utilaj nu este înmatriculat și nu poate circula pe drumurile publice, iar transportul acestuia trebuia efectuat cu un mijloc de transport special. Din factura de achiziție rezultă că transportul buldozerului a fost efectuat cu "auto", fără a fi precizat numărul de înmatriculare al acestuia și proprietarul.

Organele de inspecție fiscală au mai constatat că în anul fiscal 2011, S.C. X S.R.L. nu depune la organul fiscal deconturi de TVA și nici declarația informativă D394, că aceasta se afla în procedura de insolvență, că această societate și furnizorii ei sunt angrenați în tranzacții cu alte societăți care au întocmit sesizări penale.

Așadar, petenta nu deține niciun document care să ateste transportul utilajului.

Prin urmare, **S.C. XS.R.L. Neamț** nu face dovada că utilajul ce face obiectul facturii nr.00X a fost efectiv achiziționat.

Speței îi sunt aplicabile și prevederile art.277 alin(3) și (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că:

"Art.277-(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

(4)Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă."

precum și cele ale pct 10.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, și anume:

"10.5 La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor

efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Deși prin Ordonanța nr.875/P/2014 din data de 23.11.2018, Parchetul de pe lângă Judecătoria Neamț a dispus clasarea cauzei, această ordonanță rămânând definitivă prin Încheierea finală cameră preliminară nr.X din data de 28.06.2019 a Judecătoria Târgu Neamț, instanța penală respingând ca nefondate pretențiile civile formulate în cauză de Statul Român prin Girecția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, organul de soluționare a contestației reține că această soluție a fost adoptată din prisma analizei existenței/inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost sesizată.

În consecință, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au constatat că nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu amortizarea mijlocului fix în sumă de S lei și au stabilit suplimentar impozitul pe profit în sumă de S lei și nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției acestuia în sumă de 15.450 lei, motiv pentru care, în conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Neamț** pentru acest capăt de cerere.

2.Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă achizițiilor de la S.C. X S.R.L., cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează aceste sume în condițiile în care din probatoriul administrat de societate nu s-a putut stabili o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în luna iunie 2009, petenta s-a aprovizionat de la S.C. X S.R.L. cu marfă în valoare totală de S lei, din care TVA în sumă de S lei, cu factura fiscală nr.0X. Această marfă este refacturată de petentă către S.C. X S.R.L. cu factura nr.X. Nici petenta, și nici S.C. X S.R.L. nu au declarat această achiziție, respectiv livrare, în declarația informativă D394.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. X S.R.L. a declarat în decontul de TVA aferent trimestrului II 2009 o taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă de S lei, iar ulterior, în decontul aferent trimestrului IV 2009, aceasta stornează suma de S lei, declarată inițial prin decontul aferent trimestrului II 2009.

Pentru anul 2009, S.C. X S.R.L. nu depune situațiile financiare anuale, iar în situațiile financiare aferente anului 2010 nu declară cifra de afaceri pentru anul precedent.

Referitor la S.C. X S.R.L., din consultarea bazei de date a organului fiscal, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea depune cu întârziere la organul fiscal deconturile de TVA trimestriale începând cu iunie 2009 și deconturile de TVA lunare începând cu luna octombrie 2010 până în octombrie 2011. Din analiza deconturilor de TVA depuse rezultă că societatea nu are niciodată TVA de plată, iar în ultimul decont depus, aferent lunii octombrie 2011, soldul sumei negative de TVA este în sumă de S lei.

De asemenea, din analiza bazei de date din trezorerie rezultă că societatea nu achită niciodată TVA.

Analizând declarațiile informative depuse de S.C. X S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea se aprovizionează de la:

-S.C. X S.R.L., societate care nu a depus deconturi de TVA din septembrie 2008 și până la data efectuării inspecției fiscale, nu a depus din semestrul I 2008 și până la data efectuării inspecției fiscale declarații informative D394;

-S.C. X S.R.L., societate care a fost verificată de organele de inspecție fiscală, în urma verificărilor efectuate stabilindu-se că societatea nu a desfășurat tranzacții reale și legale, pe numele acesteia fiind întocmită și sesizare penală. De asemenea, s-a întocmit și referatul nr.X pentru includerea acesteia în baza de date a contribuabililor inactivi;

-S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L. societăți care, de asemenea, au desfășurat tranzacții nereale și ilegale, pe numele acestora existând sesizări penale.

De asemenea, este reținut faptul că reprezentantul legal al S.C. X S.R.L. este tot domnul X, ce figurează ca reprezentant legal și la S.C. X S.R.L. și la S.C. X S.R.L.

Având în vedere că tranzacțiile derulate de S.C. X S.R.L. cu furnizorii săi nu sunt reale, organele de inspecție fiscală au considerat că nici tranzacțiile derulate de petentă cu aceasta nu sunt reale și nici legale.

În consecință, organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere la calculul profitului impozabil cheltuielile cu achizițiile de la S.C. X S.R.L., respectiv nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții, stabilind diferențele de impozit pe profit în sumă de S lei și de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

În drept, pentru impozitul pe profit sunt incidente prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1)Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit pct.12 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative vigoare.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că, la calculul profitului impozabil, sunt deductibile fiscal numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

În materia taxei pe valoarea adăugată sunt incidente prevederile la art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

Conform prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”.

Potrivit acestor prevederi legale, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost sau urmează să-i fie livrate, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, pentru exercitarea acestui drept persoana impozabilă având obligația să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din legea fiscală.

Din interpretarea textelor de lege mai sus citate, se reține că legiuitorul condiționează acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințele de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

Totodată, se reține că îndeplinirea cerințelor de fond presupune realizarea de către persoana impozabilă a unei achiziții aceasta urmând să obțină un bun/să i se livreze care să fie destinată utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Potrivit acestor prevederi legale, persoana impozabilă are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri dacă deține o factură în original completată cu toate datele cerute de formular și dacă justifică cu documente că achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Se reține faptul că majoritatea furnizorilor și clienților petentei au desfășurat tranzacții comerciale ei între ei, ajutându-se reciproc în eludarea plăților privind TVA și impozitul pe profit către bugetul de stat și prin compensarea reciprocă a obligațiilor și creanțelor acestora.

Potrivit art. 6, art.7 alin.(2), art.94 alin.(1) și art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 6 -Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

“Art.7- (2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

“Art.94-(1) Inspekția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.”

„Art. 105. - (1) Inspekția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”

De asemenea, se reține că Jurisprudența Curții Europene de Justiție a fost constantă în a aprecia că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația „normală” care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilită.

Totodată, se reține că practica judiciară, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.1312/13.03.2014, a statuat că operatorul economic nu poate pretinde recunoașterea dreptului de deducere a TVA în situația în care facturile înregistrate în evidența contabilă nu sunt însoțite de documente justificative privind realitatea achizițiilor.

Astfel, menționăm în acest sens o definiție a operațiunilor fictive cuprinsă în Decizia nr.272/2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție unde se precizează că, în conformitate cu prevederile art. 2 lit. f) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, operațiunile fictive constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să conșteie, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale.

Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ.

Organul de soluționare a contestației în acord cu jurisprudența europeană și națională consideră că dreptul de deducere nu poate fi recunoscut din punct de vedere fiscal decât în baza unei premise clare și certe, aceea a realității și valabilității tranzacțiilor dintre contestatoare și furnizorii săi fapt care nu a putut fi probat întrucât acest furnizor al contestatoarei, potrivit precizărilor organelor de inspecție fiscală, se afla în procedura de insolvență la data efectuării inspecției fiscale din data de 27.01.2010, depune cu întârziere deconturile de TVA, din deconturile de TVA depuse rezultă că această societate nu are niciodată TVA de plată, toți furnizorii S.C. X S.R.L. au sesizare penală, nu depun declarații la organul fiscal, trei dintre furnizorii acestei societăți au același administrator.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că documentele existente la dosarul cauzei nu probează faptul că tranzacțiile evidențiate în contabilitate reflectă realitatea, respectiv că achizițiile nu au fost efectuate în scopul obținerii de avantaje fiscale prin neplata la bugetul general consolidat a obligațiilor cu titlu de impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată în cuantumul datorat.

Speței îi sunt aplicabile și prevederile art.277 alin(3) și (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că:

“Art.277-(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

(4)Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

precum și cele ale pct 10.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, și anume:

“10.5 La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Deși prin Ordonanța nr.875/P/2014 din data de 23.11.2018, Parchetul de pe lângă Judecătoria Neamț a dispus clasarea cauzei, această ordonanță rămânând definitivă prin Încheierea finală cameră preliminară nr.X din data de 28.06.2019 a Judecătoria Târgu Neamț, instanța penală respingând ca nefondate pretențiile civile formulate în cauză de Statul Român prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, organul de soluționare a contestației reține că această soluție a fost adoptată din prisma analizei existenței/inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost sesizată.

Pe cale de consecință, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. XS.R.L. Neamț** pentru acest capăt de cerere.

3.Referitor la suma totală de S lei, reprezentând: impozit pe profit în sumă de S lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferente achizițiilor efectuate de la diverși furnizori, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care pentru aceste obligații fiscale societatea nu aduce argumente și nu invocă temeiuri de drept în susținerea propriei cauze din care să rezulte o situație diferită de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada supusă inspecției fiscale, 01.01.2008-30.09.2011, petenta a chiziționat de la A.F. X, S.C. X S.R.L.Târgu Neamț, S.C X S.R.L.X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. X, S.C. X S.R.L. Târgu Neamț, S.C. X S.R.L. Petricani, S.C. X S.R.L. Iași, S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L. Piatra Neamț marfă în valoare totală de S lei, cu o taxă pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste tranzacții nu sunt reale, toate aceste societăți fiind în același timp și furnizori și clienții săi, că furnizorii și clienții petentei sunt implicați în tranzacții care nu sunt reale și legale, aceștia având sesizări penale (S.C. X S.R.L.) sau se află în cercetare penală în același dosar cu S.C. X S.R.L. (S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L.).

De asemenea, societatea a efectuat achiziții de la furnizori care în mod indirect au avut tranzacții cu S.C. X S.R.L., cum ar fi: S.C. X S.R.L. X și S.C. X S.R.L. Petricani, prin furnizorii lor: S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L. sau S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L., prin furnizorii lor S.C. XI S.R.L. și S.C. X S.R.L.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au considerat că facturile emise de acești furnizori nu dovedesc

realitatea livrărilor de bunuri consemnate în ele și nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă totală de S lei și că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Deși prin contestație, societatea contestă suma totală la impozitul pe profit stabilit suplimentar și la taxa pe valoarea adăugată, în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, aceasta nu înțelege să aducă argumente și să invoce temeieri de drept în susținerea propriei cauze.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.206 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

b) motivele de fapt și de drept;

c) dovezile pe care se întemeiază”.

Totodată, în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

„Art. 276 -Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de prevederile art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249 Sarcina probei:

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250 Obiectul probei și mijloacele de probă:

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”,

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.X pronunțată în dosarul nr.X, se reține că *“în ceea ce privește soluția de respingere a contestației în privința sumei de [...] este de observat că recurenta-reclamanta nu a investit organul de soluționare a contestației administrative cu o critică, în concret, la adresa sumei în discuție, context în care soluția de respingere a contestației ca fiind nemotivată este conform prevederilor art.217 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.*

Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X F-NT X, societatea contestă impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, însă, pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, nu aduce argumente și nu invocă temeuri de drept în susținerea propriei cauze.

Întrucât societatea nu a depus documente, nu a adus argumente și nu a invocat temeuri de drept în susținerea propriei cauze, se reține că organul de soluționare nu se poate investi pe fondul cauzei pentru acest capăt de cerere.

Astfel, având în vedere reținerile de mai sus, în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va respinge ca nemotivată contestația pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei** și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X.

4.Referitor la accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de S lei și la cele aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, calculate pentru perioada 01.01.2008-25.05.2012, cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.R.L. Neamț datorează aceste accesorii, în condițiile în care prin prezenta decizie s-a respins contestația referitoare la debitele asupra cărora au fost calculate, respectiv impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, se reține că stabilirea de accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de S lei și accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, calculate pentru perioada 01.01.2008-25.05.2012, în sarcina contestatoarei, reprezintă măsura accesorie în raport cu debitele reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

În drept, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede că:

“Art.119-(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art.120-(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

“Art.120¹-(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.”

Având în vedere că la capitolul III, punctele 1-3 din prezenta decizie s-a respins contestația, ca neîntemeiată și nemotivată, pentru impozitul pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, urmează să se respingă contestația, ca neîntemeiată și nemotivată, și pentru accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de **S lei** și accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului. ‘

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

1.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Meamț**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X F-NT X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată;

2.Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. XS.R.L. Meamț**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X F-NT X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- Sei taxă pe valoarea adăugată.

3.Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulate de **S.C. XS.R.L. Meamț**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-NT X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X F-NT X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- Slei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.